

جوار | هفته‌نامه سفارت ج.ا.ا در واتیکان
سال دوم | شماره ۷۶ | ۲۷ تیر ۱۴۰۴

پیام سفیر

کلیک کنید

آنچه در این شماره می‌خوانیم:

- بیانات مقام معظم رهبری در رابطه با درس‌ها و عبرت‌های عاشورا ۳
- عبرت‌های عاشورا؛ نیاز امروز جهان، دکتر مرتضی صانعی: استاد حوزه و دانشگاه ۵
- مصاحبه با پدر کریستوفر پل کلوهسی، بخش دوم و پایانی؛ دکتر میچانو پژوهشگر ایتالیایی ۷
- سن جاکومو، حواری عیسی (ع) ۱۰
- نمادهای مسیحی - ۱۱: انار ۱۲
- حدیث هفته ۱۴
- واتیکان در هفته ای که گذشت ۱۵

جِوَار

هفته نامه سفارت ج.ا.ا. در واتیکان

سال دوم | شماره ۷۶ | جمعه ۲۷ تیر ۱۴۰۴ | 18 July 2025

صاحب امتیاز: سفارت ج.ا.ا. ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سر دبیر: حسن نیازی

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: ۰۰۱۹۸, ۵۷ Via Bruxelles

تلفن: +۳۹۰۶۱۸۵۵۲۴۹۴

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

بیانات مقام معظم رهبری در رابطه با درس ها و عبرت های عاشورا

پس از به بارنشستن آموزه های حسینی در مقطعی از زمان و پیروزی اعجاب برانگیز انقلاب اسلامی ایران، این آموزه ها و درس ها در قالبی دیگر، به صورتی متین و راه گشا مطرح می شوند و راه زیستن را به پیروان نهضت حسینی، با تکیه بر آموزه های عاشورا می آموزد.

وقتی ملتی حرفی ندارد که شهید بدهد و شهید بشود، هیچ قدرتی در مقابل او تاب مقاومت نخواهد آورد. ملت ایران با فراگرفتن همین درس ها، در صحنه های گوناگون مبارزه، در جبهه های مقاومت و ایثار و در سایر میدان ها، حماسه آفریدند و صحنه هایی افتخارآمیز و ماندنی در تاریخ شکوهمند ایران اسلامی ایجاد نمودند. سرانجام در پرتو این مقاومت ها، رشادت ها، ایثارها و جان فشانی ها، نظام مقدس جمهوری اسلامی به درختی تنومند و سترگ، که از باده ها و طوفان ها باکی نداشت، تبدیل گردید. همه ی این ها به برکت درس های به یادماندنی و مکرر عاشورا بود که در ایران زمزمه گردیده و به الگوی بی نظیر مقاومت بدل شد.

از مهم ترین آموزه ها و تعالیم عاشورا، در طول سالیان دراز و قرن های متمادی، عبرت آموزی این واقعه ی غم بار تاریخی است و باید اذعان داشت مهم تر از درس های عاشورا عبرت های عاشورا است.

در طول جنگ تحمیلی که درس های عاشورا و نهضت حسینی اوج یافته و الهام بخش ملتی بزرگ و حماسه آفرین می گردد، در خطابه ها و تحلیل هایی استوار، درس ایمان، فداکاری، ایثار، شهادت طلبی، بصیرت، دشمن شناسی، مقاومت و صبر را فرا روی نسل انقلاب ایران می گشاید.

این درس ها اثری شگرف در مردان و زنان این مرز و بوم به جای می نهد که خود از آن چنین می گویند: در شب هفتم یکی از برادران شهید در اهواز شرکت کردم. میان این جوان ها حتی مردان میان سال، وقتی نگاه بر چهره ی آنها می کردم با همه ی دل احساس می کردم که دارم شهادی کربلا را زنده در مقابل خود می بینم. این حماسه آفرینان جهان امروز، این کسانی که حاضرند گرسنگی بکشند و مقاومت بکنند و اما آنچه را که به نظرشان خلاف رضای خداست انجام ندهند.

چرایی پیدایش حادثه‌ی عاشورا

«در بخش پیدایش حادثه‌ی عاشورا، چرایی رخداد حادثه مهم است. اتفاقی که افتاده است، در صدر اسلام است. من یک وقت گفتم که جا دارد اگر ملت اسلام فکر کند که چرا پنجاه سال بعد از وفات پیغمبر صلی‌الله‌علیه‌وآله کار کشور اسلامی به جایی رسیده باشد که همین مردم مسلمان، از وزیرشان، امیرشان، سردارشان، عالیشان، قاضی شان و قاری شان در کوفه و کربلا جمع بشوند و جگر گوشه‌ی همین پیغمبر(ص) را با آن وضع فجیع به خاک و خون بکشند؟! آدم باید به فکر فرو برود که چرا این طور شد؟ از آنجا که انقلاب اسلامی ایران را در همه‌ی مراحل الگو گرفته از نهضت حسینی می‌دانند انگیزه‌ی طرح این سؤال را یک درس عملی معرفی می‌نماید: «من می‌گویم چه شد که کار به اینجا رسید؟ چرا امت اسلامی که آن قدر نسبت به جزئیات احکام اسلامی و آیات قرآنی دقت داشت، در یک چنین قضیه‌ی واضحی، این قدر دچار غفلت و سستی و سهل‌انگاری بشود که چنین فاجعه‌ای به وجود بیاید؟»

این مسأله انسان را نگران می‌کند. مگر ما از جامعه‌ی زمان پیغمبر و امیرالمؤمنین قرص‌تر و محکم‌تریم؟ چه کار کنیم که آن طور نشود؟» در عبرت‌های عاشورا سخن از ارتجاع جامعه است، سخن از انحرافی است که هدف بعثت را از میان می‌برد، سخن از سرنوشتی است که به سراغ همه‌ی ادیان گذشته و پیامبران آمد و کتاب آنها را تحریف و آئین آنها را بی‌خاصیت و بلکه در جهت اهداف دشمنان نبوت قرار داد. سخن از خطری است که قرآن از آن چنین یاد می‌کند: محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله نیست مگر رسول و پیامبری. پیش از او نیز پیامبرانی بودند. آیا اگر او درگذشت یا شهید شد شما به عقب برگشته و به جاهلیت خود رجوع می‌کنید؟ هر که از مسیر برگردد به خدا ضرر نخواهد رسانید. خداوند جزای نیک به شاکران عطا خواهد کرد. سخن از سقوط ارزش‌هاست، سخن از گردابی است که همه چیز را به کام خود فرو می‌برد و فرزندان راستین انقلاب را به قتلگاه می‌برد. گرچه سبط پیامبر و سید شباب اهل جنت باشد. «حالا عبرت کجاست؟ عبرت این جاست که چه کار کنیم جامعه آن گونه نشود. ما باید بفهمیم که آنجا چه شد که جامعه به اینجا رسید»

بیانات رهبر معظم انقلاب در جمع فرماندهان لشکر ۲۷ حضرت رسول ۱۳۷۵/۳/۲۰

عبرت‌های عاشورا را می‌توان در سه سطح فردی، اجتماعی و تمدنی مورد بررسی قرارداد. در سطح فردی که مبارزه با هوای نفس و عافیت‌طلبی باشد، می‌توان آن را از جمله عبرت‌های عاشورا نامید.

امام حسین علیه‌السلام توسط کسانی به شهادت رسید که او را به سرزمین خویش دعوت کرده بودند. لیکن وقتی با فشار عبیدالله ابن زیاد مواجه شدند و تهدید به ازدست‌دادن آسایش و آرامش در سایه حمایت از امام حسین علیه‌السلام شدند، به‌خاطر عافیت‌طلبی از همه آرمان‌های خود عقب نشسته و فرزند رسول خدا (ص) را تنها گذاشتند.

اما در لشکر امام حسین علیه‌السلام یاران آن حضرت به دلیل زیر پا گذاشتن هوای نفس و عافیت‌طلبی توفیق خدمت در رکاب امام حسین علیه‌السلام را پیدا کردند و نامشان جاودانه شد. به‌عنوان نمونه غلام امام حسین علیه‌السلام باوجود بی‌سوادی، به درجه‌ای از بصیرت می‌رسد که باوجود اجازه امام برای ترک میدان، با این فریاد که اگر هزار بار کشته شوم، تو را رها نمی‌کنم، شهید می‌شود.

یا حر بن یزید ریاحی با عبور از فرماندهی لشکر دشمن و پیوستن به امام؛ مصداق تغییر «ما بانفس» بر اساس آیه إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ (رعد: ۱۳) گردیده و سربلندی خود را تثبیت می‌کند.

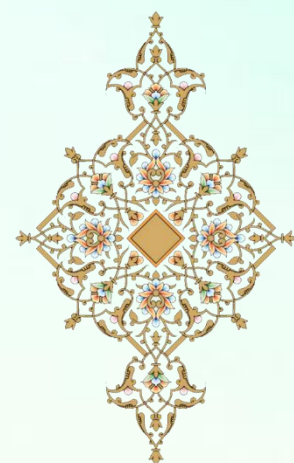
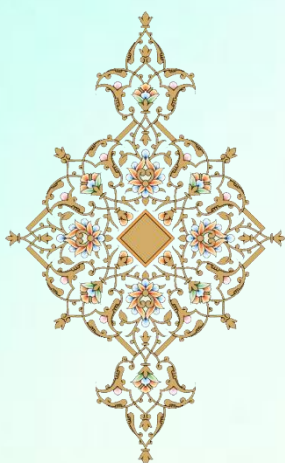
این سطح از عبرت امروز نیز می‌تواند برای جهان اسلام کامیابی بیاورد و مسلمانان را از حالت انفعال خارج نماید. در سطح اجتماعی که نظارت دائم مردم و نخبگان بر قدرت، با الهام از فریضه امربه‌معروف و نهی‌ازمنکر است، سطح وسیع‌تری از عبرت عاشورایی است که اهتمام و عدم اهتمام به آن، این ظرفیت را دارد که تراژدی عاشورا را به وجود آورد و چنان حادثه تلخی ایجاد کند که نه‌تنها زمینیان، بلکه ملکوتیان نیز در رثای کشتگان مظلوم خاندان عصمت و طهارت علیهم‌السلام آن بگریند.

سکوت خواص و همکاری با دشمن در سال ۶۱ هجری نشانه‌ای از عدم توجه به فریضه امربه‌معروف و نهی‌ازمنکر است که امام حسین علیه‌السلام در نامه‌ای به علمای کوفه هشدار داده و می‌فرماید شما با سکوت خود، مشروعیت حکومت فاسد را تضمین می‌کنید.

آری! در سایه ترک فریضه امربه‌معروف و نهی‌ازمنکر بود که فقیهان کوفه مانند سلیمان بن صرد خزاعی علیرغم دعوت از امام، اقدام به ترک فعل می‌کند و با سکوت خود، حادثه عاشورا را رقم زده و پس از شهادت امام و یارانش، در قیام توأبین بدون اثر شهید می‌شود. یا عبدالله بن عمر عالم برجسته مدینه که با علم به فسق یزید، بیعت با او را جایز شمرده و به یاری امام حسین علیه‌السلام قیام نمی‌کند.

عاشورا

در این میان جنگ نرم فرهنگی در تهاجم به ارزش‌های عاشورا از طریق ترویج اومانیسم و نسبی‌گرایی اخلاقی اتفاقی است که تا امروز امتداد داشته که نمونه آن را می‌توان در جابه‌جایی ارزش‌ها در عصر یزید ملاحظه کرد. جایی که در آن عزت با ذلت و حق با باطل خلط شد و حادثه عاشورا را به وجود آورد.

این سطح تمدنی از عبرت عاشورایی می‌تواند انگیزه‌بخش و الهام‌بخش حرکت‌های انقلابی در دنیای امروز باشد. در این سطح، طراحی مهندسی تمدن اسلامی می‌تواند با تقویت گفتمان ایثار و شهادت به‌مثابه جایگزین منفعت‌طلبی و لذت‌خواهی تمدن غرب یا شبکه‌سازی نهادهای بین‌المللی عدالت‌خواه بر اساس الگوی مهدویت در آخرالزمان شکل بگیرد و فصل جدیدی از جهان متمدنانه را رقم بزند.

امروز نیز این سطح از عبرت عاشورایی به گونه ای موثر نیاز جهان اسلام است تا با وحدت کلمه از حیثیت هویت دینی خود دفاع و قدس شریف را از دست مستکبران عالم آزاد و توطئه دشمنان اسلام را نقش بر آب نماید.

اما در سطح تمدنی که همانا تقویت گفتمان عدالت و ایثار به‌مثابه جایگزینی در برابر تمدن‌های مادی‌گرا است، سطح نهایی عبرت عاشورایی است که غایت آرمانی رسالت انبیای الهی و پیروان آن است.

اسلام تمدنی در واقع فراتر از حکومت‌داری به مدیریت جامعه بشری بر اساس عدالت تا ظهور مهدوی (عج) توجه دارد و به دنبال گفتمان تمدنی مقاومت، در برابر گفتمان تمدنی پوسیده غربی است.

مصاحبه با پدر کریستوفر پل کلوهرسی

بخش دوم و پایانی؛ دکتر آلیچه میچانو، پژوهشگر ایتالیایی

بنابراین، کتاب چهارمی را درباره حضرت عباس [ع] نوشتیم. مانند کتاب حضرت زینب [س]، این بار هم پیدا کردن منابع اصیل بسیار دشوار بود، زیرا تمرکز بر نقش حضرت عباس [ع] در واقعه کربلا بود.

نوشتن این کتاب سه سال زمان برد، ولی برای من افتخار بزرگی بود که حضرت عباس را در این سفر پژوهشی، همراه خود داشته باشم.

در این کتاب، به زندگی حضرت عباس [ع] و مهم‌ترین لحظات زندگی او پرداختم، و کارم را با نخستین گزارش از کربلا، نوشته ابومخنف، آغاز کردم. همه پژوهشگران بعدی نیز روایت خود از کربلا را بر پایه همین متن نوشته‌اند.

در این متن، اطلاعات زیادی درباره حضور حضرت عباس در کربلا هست. بر اساس این روایت، حضرت عباس پیش از آغاز نبرد، یعنی احتمالاً در روز هشتم محرم، وارد کربلا شد. اما در برخی متون بعدی آمده است که او در حین نبرد وارد کربلا شده است.

بنابراین، در نقطه‌ای از تاریخ، روایت تغییر کرده است. من همه این متون را بررسی کردم تا بفهمم اولین بار این تغییر روایت در کجا اتفاق افتاده است، که یافته‌های بسیار جالبی به دست آمد.

در ادامه، بخش دوم مصاحبه با پدر کریستوفر پل کلوهرسی، کشیش کاتولیک اهل آفریقای جنوبی و استاد مطالعات اسلامی شیعه، مطالعات قرآنی، اخلاق اسلامی و گفت‌وگوی میان ادیان در مؤسسه پاپی مطالعات عربی و اسلامی در رم را می‌خوانید.

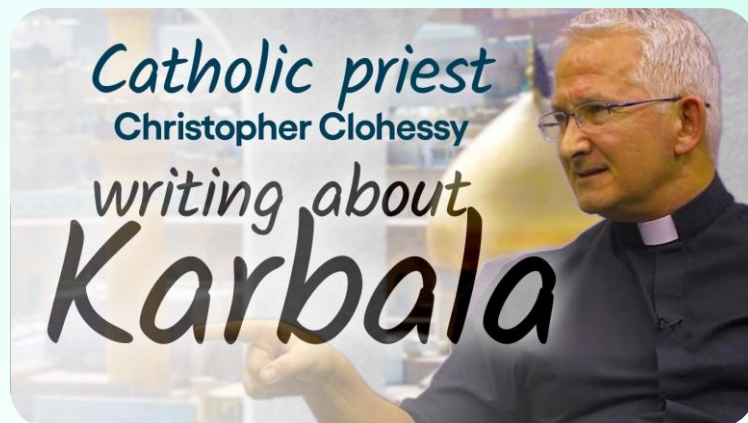
ایده نوشتن سومین کتابتان چگونه شکل گرفت؟

در جریان پژوهش‌هایی که درباره شخصیت حضرت زینب [س] انجام می‌دادم، به متون زیادی برخورد کردم که به رؤیاهای، مکاشفات و پیش‌بینی‌هایی درباره واقعه کربلا، پیش از تولد امام حسین [ع] پرداخته بودند.

و بعد، کتاب چهارمی هم در کار بود؟

من خیلی به نوشتن علاقه دارم و بیشتر برای خودم می‌نویسم. وقتی که مطالب زیادی جمع‌آوری کرده بودم، یک‌بار که در لندن میهمان دوستان شیعه‌ام بودم، به آن‌ها گفتم که علاقه دارم کتاب دیگری بنویسم ولی هنوز موضوعی ندارم. چند نفر از آن‌ها پیشنهاد دادند درباره حضرت ابوالفضل العباس [ع] بنویسم.

زبان این خطبه‌ها نیز دشوار است، چون به عربی فصیح و دشواری نوشته شده‌اند که برای پژوهشگری مثل من، که عربی زبان مادری‌اش نیست، فهم برخی عبارات دشوار است. حتی برای پژوهشگران عرب‌زبان هم این متن چالش‌برانگیز است. اما من واقعاً به این موضوع علاقه دارم و پژوهش را ادامه خواهم داد.

موضوع رساله دکترای شما چه بود؟

درباره حضرت فاطمه زهرا[س] بود. من یک زندگینامه مختصر از ایشان نوشتم که بر اساس منابع شیعی و سنی بود، و سپس کار کوچکی در زمینه الهیات تطبیقی انجام دادم: شخصیت حضرت مریم[س] در الهیات کاتولیک را با شخصیت حضرت فاطمه[س] مقایسه کردم. این دو زن پاک، مادر، شفاعت‌کننده، و رنج‌کشیده، نقاط اشتراک زیادی دارند.

انجام چنین کاری در الهیات تطبیقی آسان نبود، درست است؟

درست است، زیرا چیزهایی که کلیسای کاتولیک درباره حضرت مریم می‌گوید دقیقاً با آنچه تشیع درباره حضرت فاطمه[س] می‌گوید یکسان نیست، اما شباهت‌های زیادی میان این دو زن وجود دارد: هر دو زنانی قدرتمند هستند که غمی عمیق نیز در دل دارند، چراکه هر دو مادرانی هستند که فرزندان‌شان را از دست داده‌اند، و هر دو شهید شده‌اند. همین را می‌توان درباره امام حسین[ع] و حضرت عیسی[ع] نیز گفت: شباهت‌هایی هست، اما باید بسیار مراقب بود، چراکه الهیات پیرامون امام حسین[ع] با حضرت عیسی[ع] یکسان نیست. عیسی حسین نیست و حسین عیسی نیست.

آیا شما شخصاً به دنبال این متون رفته‌اید؟

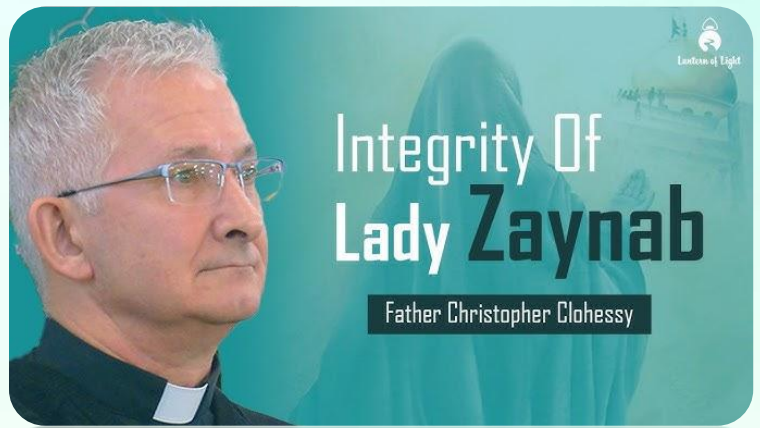
بله، من همه این متون را گردآوری کرده‌ام. البته نه نسخه‌های اصلی، چون بسیاری از آن‌ها دیگر وجود ندارند، مانند نسخه اصلی کتاب ابومخنف. من متون زیادی را از ایران خریده‌ام. همه متون شیعی مورد استفاده‌ام را از سفر به ایران با خود آورده‌ام.

در حال حاضر روی چه چیزی کار می‌کنید؟ آیا در حال نوشتن کتاب پنجم هستید؟

در حال حاضر دوباره مشغول تحقیق درباره حضرت زینب[س] هستم، به‌ویژه درباره دو خطبه اعتراضی ایشان در کوفه و دمشق. یک دوست شیعه‌ام که در ایالات متحده زندگی می‌کند و پژوهشگر برجسته‌ای در این زمینه است، اکنون روی خطبه دوم کار می‌کند، بنابراین من تصمیم گرفتم روی خطبه اول، یعنی خطبه کوفه، تمرکز کنم و آیاتی از قرآن که در آن آمده را از منظر الهیاتی تحلیل کنم.

پیدا کردن منابع برای این موضوع دشوار است، چگونه آن‌ها را یافته‌اید؟

بله، بسیار دشوار است. در میان اهل سنت، تاریخ‌نگاران برجسته‌ای هستند که به خطبه اول پرداخته‌اند، اما برای خطبه دوم، منابع بسیار محدودترند.

بزرگترین دشواری در کار شما چیست؟ مثلاً خواندن متون عربی؟

پاپ فرانسیس به خوبی اهمیت گفت‌وگوی اسلام و مسیحیت را درک کرده بود، به ابوظبی و حتی به نجف سفر کرده است. سفر پاپ فرانسیس به عراق مهم‌ترین لحظه پاپی او بود. دنیا هنوز اهمیت آن سفر را درک نکرده، اما در ده سال آینده روشن خواهد شد که چه معنای عمیقی داشته است.

دیدار پاپ فرانسیس با آیت‌الله سیستانی مرا بسیار دلگرم کرد. او بلافاصله پس از رسیدن گفت: «من به عنوان یک زائر آمده‌ام، نه یک رئیس دولت». او همچنین گفت که آیت‌الله سیستانی مردی مقدس و مردی خدایی است. برای من شنیدن این سخنان از زبان پاپ درباره یک رهبر مذهبی مسلمان، باعث خوشحالی بزرگی بود. می‌توانم بگویم که آن روز، مهم‌ترین روز زندگی من بود.

برنامه‌های آینده شما چیست؟

دوست دارم مطالعاتم را درباره زنان در اسلام ادامه دهم، به‌ویژه زنانی که راوی حدیث بودند.

بخش اول این مصاحبه در شماره 75 هفته‌نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران منتشر شده بود.

من در یادگیری زبان‌ها مشکلی ندارم، پنج زبان را روان صحبت می‌کنم: انگلیسی، هلندی، ایتالیایی، عربی و کمی هم آلمانی. من به زبان‌ها علاقه دارم، اما هرگز در ریاضی خوب نبودم. هر کسی نوعی از هوش دارد. بزرگ‌ترین مشکل من زمان است. من در دو دانشگاه در رم تدریس می‌کنم، یکی همین مؤسسه پیزایی [PISAI] و دیگری در یک حوزه علمیه. هر روز کلاس دارم. اخیراً مجبور شدم پنج دعوتنامه برای شرکت در مراسم اربعین را رد کنم چون نمی‌توانم از کلاس‌هایم غیبت کنم.

اما مهم‌ترین دشواری، عدم پذیرش کار من از سوی برخی مسیحیان است. افرادی هستند که نه تنها به دنیای عرب علاقه‌ای ندارند، بلکه گفت‌وگوی بین‌دینی را نیز درک نمی‌کنند. و این کار، به‌ویژه در این برهه تاریخی، بسیار دشوار است. در آفریقای جنوبی، توجه زیادی به گفت‌وگوی اسلام و مسیحیت وجود دارد. حتی ابتکاری بسیار زیبا از سوی کاتولیک‌ها و شیعیان هست که تقریباً هر ماه در یک کنفرانس مشترک شرکت می‌کنند. کاردینال کشور ما نیز در این گروه فعال است.

سن جاکومو، حواری عیسی (ع)

یکی از برجسته‌ترین لحظات زندگی جاکومو، حضورش در واقعه‌ی تجلی مسیح است. این رویداد که در انجیل‌ها نقل شده، لحظه‌ای از آشکار شدن ذات الهی عیسی (ع) به شاگردان نزدیکش بود. بر فراز کوه تابور، جاکومو به همراه پطرس و سن جووانی، شاهد لحظه‌ای بود که گفته می‌شود

چهره‌ی عیسی مانند خورشید درخشید و لباس‌هایش سفید و نورانی شدند. موسی و الیاس نیز در آنجا ظاهر شدند، به‌عنوان نماد شریعت و پیامبران. این تجربه، ایمان جاکومو را تقویت کرد و او را به شاهی بر الوهیت مسیح بدل ساخت. جاکومو اغلب به‌عنوان شخصیتی با خلق‌و‌خوی قوی و پرشور توصیف می‌شود. همین روحیه‌ی آتشین بود که باعث شد عیسی (ع)، او و برادرش سن جووانی را "پسران رعد" بنامد. این خصلت در برخی داستان‌های انجیلی آشکار است؛ برای مثال، زمانی که جاکومو خواست تا عیسی آتشی از آسمان نازل کند تا دهکده‌ای سامری را که آن‌ها را نپذیرفته بود، تنبیه کند. با این حال، تحت هدایت مسیح، جاکومو آموخت تا انرژی خود را در مسیر مثبت هدایت کند و به رسولی شجاع و پرحرارت در راه گسترش انجیل بدل شد.

پیشگویی از شهادت:

لحظه‌ی مهم دیگری از زندگی جاکومو به پیش‌گویی از شهادتش مربوط می‌شود. در انجیل متی، عیسی از جاکومو و سن جووانی می‌پرسد: «آیا می‌توانید جامی را که من خواهم نوشید، بنوشید؟» و آن دو با اطمینان پاسخ دادند: «می‌توانیم.» این جام، نماد رنج و قربانی شدن عیسی بود، و در عین حال پیش‌گویی از سرنوشت یعقوب که اولین رسولی بود که در راه ایمان، شهید شد.

سن جاکومو بزرگ (وفات در سال ۴۴ میلادی)، برادر سن جووانی انجیل‌نویس و یکی از دوازده حواری عیسی (ع)، شخصیتی بسیار مهم در تاریخ کلیسای مسیحی است. ایمان استوار، شجاعت و وفاداری او به انجیل، او را به نمادی از اخلاص تبدیل کرده است که در سراسر جهان، به‌ویژه از طریق زیارت معروف راه سانتیاگو د کومپوستلا مورد احترام قرار می‌گیرد.

ریشه‌ها و دعوت سن جاکومو:

یعقوب، پسر زبدی و سالومه، به‌عنوان "جاکومو بزرگ" شناخته می‌شود تا از "جاکومو پسر حلفی" که او نیز یکی از حواریون بود و به "یعقوب کوچک" معروف است، متمایز شود.

پیش از پیوستن به عیسی، [جاکومو] و برادرش سن جووانی [یوحنا] ماهیگیرانی در دریاچه جلیل بودند. زندگی‌شان زمانی دگرگون شد که عیسی از آن‌ها خواست تا "صیاد انسان‌ها" شوند. آن دو بدون تردید، همه‌چیز را رها کرده و از او پیروی کردند، و با این کار، ایمان بی‌درنگ و آمادگی شگفت‌انگیز خود را نشان دادند.

شهادت سن جاکومو:

بر پایه‌ی اعمال رسولان، در سال ۴۴ میلادی، جاکومو به فرمان شاه هیروдіس آگریپای اول، گردن زده شد. این شهادت، نقطه‌ی عطفی در تاریخ کلیسای نخستین بود. مرگ وی، به نمادی از ایستادگی و ایمانی شکست‌ناپذیر بدل شد، و نشان داد که نخستین مسیحیان آماده بودند جان خود را برای گواهی بر حقیقت انجیل فدا کنند.

بر اساس سنت مسیحی، پیکر جاکومو پس از شهادت به طرزی معجزه‌آسا به اسپانیا منتقل شد. گفته می‌شود آرامگاه او در سال ۸۳۰ میلادی در نواحی گالیسیا کشف شد و همین کشف آغازگر یکی از مهم‌ترین مسیرهای زیارتی در تاریخ مسیحیت شد: راه سانتیاگو دِ کومپوستلا (که «سانتیاگو» در زبان اسپانیایی همان یعقوب است).

در سال ۱۰۷۵ ساخت کلیسای جامع سانتیاگو دِ کومپوستلا آغاز شد و به سرعت به مقصدی زیارتی برای مردم سراسر اروپا بدل شد. این راه، برای مسیحیان تنها یک مسیر فیزیکی به سوی آرامگاه جاکومو نیست، بلکه سفری روحانی سرشار از ایمان، فرهنگ و تاریخ است. امروزه نیز هزاران زائر از سراسر جهان این مسیر را می‌پیمایند، تا به پیروی از یعقوب، الگویی از ایمان و فداکاری، راه خود را بیابند.

نمادها و یادبودها:

یکی از نمادهای مرتبط با سن جاکومو، صدف است که زائران در این مسیر با خود همراه دارند. صدف نماد سفری درونی و تمایل به نجات و جست‌وجوی حقیقت است. همچنین به صورت نمادین، به غسل تعمید (که نشانه‌ای از تولد دوباره‌ی معنوی است) و رسالت هر مسیحی برای گسترش انجیل اشاره دارد.

در تقویم کاتولیکی، روز بزرگداشت سن جاکومو ۲۵ ژوئیه است. او حامی کشور اسپانیا و منطقه گالیسیاست و به عنوان نگهبان مسافران، زائران، سربازان و رنج‌دیدگان شناخته می‌شود.

سن جاکومو بزرگ نه تنها یکی از دوازده حواری مسیح بود، بلکه الگویی از اخلاص و شجاعت برای تمامی مؤمنان است. زندگی‌اش که با ایمان و شهادت نشان‌گذاری شده، تأثیری ماندگار بر تاریخ مسیحیت گذاشت. راه سانتیاگو که به آرامگاه او در کومپوستلا ختم می‌شود، همچنان هزاران نفر را هر ساله به سوی خود فرا می‌خواند، زائرانی که در پی گام نهادن در مسیر یکی از بزرگ‌ترین گواهان انجیل هستند.

سرستون‌هایی که بالای ستون‌ها بود به برآمدگی‌ای که فراتر از توری بود متصل بودند؛ و شامل دویست انار بودند که به صورت صف‌هایی در اطراف هر سرستون قرار داشتند» (اول پادشاهان ۷: ۱۸-۲۰).

در کتاب مقدس، انار یکی از میوه‌هایی است که زمین موعود با وفور آن را تولید می‌کند و نمادی از حیات است؛ زیرا زمینی که خداوند عطا کرده، غنی است: «سرزمین گندم و جو، تاکستان و درخت انجیر و انار؛ سرزمین درختان زیتون، روغن و عسل» (تثنیه ۸: ۸).

همراه با انگور و انجیر، انار نیز از جمله میوه‌هایی بود که دوازده نفر از کاوشگران بنی‌اسرائیل پس از بررسی سرزمینی که می‌خواستند واردش شوند و دریافت این که خداوند وعده‌اش را عملی کرده است، برای موسی آوردند:

«آن‌ها به دره اسکول رسیدند و خوشه‌ای انگور بردیدند که دو نفر با چوبی آن را حمل می‌کردند، و همچنین انار و انجیر نیز با خود برداشتند» (اعداد ۲۳: ۱۳).

انار، پنجمین میوه از میان هفت میوه‌ای است که در کتاب مقدس به عنوان محصولات فراوان سرزمین موعود یاد شده‌اند: «سرزمین گندم، جو، تاکستان، انجیر و انار؛ سرزمین زیتون، روغن و عسل» (تثنیه ۸: ۸).

در قرون وسطی، انار به نماد رستاخیز تبدیل شد و شروع به ظاهر شدن در نقاشی‌های مذهبی کرد. این نماد در دوران رنسانس ایتالیا گسترش یافت و در پارچه‌ها، موزاییک‌ها، معماری و به ویژه نقاشی به کار رفت. شناخته‌شده‌ترین نمونه، تابلوی «مدونا با انار» اثر ساندرو بوتیچلی است که در سال ۱۴۸۷ به سفارش کشیده شد و امروز در گالری اوفیتزی در فلورانس نگهداری می‌شود.

تمدن‌های بسیاری در طول تاریخ مجذوب میوهی انار شده‌اند و از آن به عنوان عنصر تزئینی و منبع الهام برای هنرمندان بهره برده‌اند. حتی در کتاب مقدس نیز از انار به عنوان عنصری تزئینی در دو موقعیت یاد شده است: یکی در رابطه با لباس کاهنان، و دیگری در معماری.

در کتاب خروج آمده است:

«در حاشیه پایین لباس، دورتادور، انارهایی به رنگ بنفش، ارغوانی و قرمز بساز، و در میان آن‌ها، دورتادور، زنگوله‌هایی از طلا قرار بده: یک زنگ طلایی و یک انار، بر حاشیه‌ی لباس، دورتادور» (خروج ۲۸: ۳۳-۳۴).

و نیز در کتاب اول پادشاهان می‌خوانیم:

«او دو ردیف انار روی توری اطراف سرستون‌ها ساخت تا سرستون‌هایی که بالای ستون‌ها بود را بپوشاند؛ برای سرستون دوم نیز همین کار را کرد. سرستون‌هایی که بالای ستون‌ها بود به شکل سوسن بودند.

بدین سان، عشق اغلب با انار به تصویر کشیده می شود؛ چراکه با گرفتن ویژگی هایش از درخت انار، می توان گفت که عشق، همان فضیلت این درخت است؛ و به گونه ای، همان هدیه ای است که آن را با عشق به انسان می بخشد؛ و نیز میوه اش است، زیرا خوردنش خوشایند است؛ و در نهایت، شکوه و سعادت آن است، زیرا تاج و دیهیم را بر سر دارد» (کتاب یازدهم، فصل ۱۹).

در کلیسای ارتدوکس یونان، در روزهای مهمی مانند تقدیم مریم به معبد، در برخی مناطق یونان رسم است که سفره ای از خوراکی ها و میوه های زمینی گسترده می شود، که در میان آن ها انار نیز حضوری ویژه دارد.

انار، به دلیل داشتن پوسته ای بیرونی که درون آن پر از دانه است، بعدها نماد کلیسا نیز شد؛ کلیسایی که ملت ها و فرهنگ های گوناگون را در یک ایمان گرد هم می آورد.

این میوه همچنین در هنر تدفینی مسیحی، بر روی سنگ قبرها دیده می شود. همچنین در لباس های کشیشان، و در مجسمه سازی و معماری مذهبی (برای نمونه در سرستون های قرون وسطایی) نیز حضور دارد.

در نگاره های مذهبی، انار به نماد شهادت نیز تبدیل شده است؛ شهادتی پر بار، همانند میوه ای که پر از دانه است. انار همچنین نماد نیکوکاری است، چراکه دانه های فراوان و لذیذ و گرانبهایی را هدیه می دهد.

فرانسوا دُ سال، اسقف فرانسوی سده ی شانزدهم، در اثر خود رساله ای درباره عشق الهی می نویسد:

حدیث، قصه

قال الباقر عليه السلام:

مر علی بکربلا فی آشنین من اصحابه قال: فلما مر به اترقت عیناه للبكاء ثم قال: هذا منخ رکابهم وهذا ملقی

رحالهم ویهنا تراق دماؤهم، طوبی لک من تر به تعلیک تراق دماء الأئمة.

امام باقر علیه السلام فرمود: امیر المؤمنین علیه السلام با دو تن از یارانش از «کربلا» گذر کردند، حضرت، هنگام عبور از آنجا،

چشمهایش اشک آلود شد، پس فرمود: اینجا کربهایشان بر زمین می خورند، اینجا محل بار افکندنشان است و اینجا خونهایشان

ریخته می شود، خوشبختانه حال تو ای خانی که خون دوستان بر روی تو ریخته می شود!

واتیکان در هفته‌ای که گذشت...

پاپ لئون چهاردهم خطاب به نیروهای کارابینیری

به وسوسه‌ی تسلیم در برابر شر تن ندهید

این فضیلت، نماد تعهد، پاکی و استمرار در خدمت به خیر عمومی است؛ ارزش‌هایی که کارابینیری‌ها با حفظ امنیت عمومی و دفاع از حقوق همه، به‌ویژه آسیب‌پذیران، پاسداری می‌کنند.

پاپ در ادامه از خدمت سخت و شریف کارابینیری‌ها به کشور و مردم ایتالیا و همچنین به واتیکان و زائران رم ابراز «قدردانی عمیق» کرد. او به‌ویژه به سال یوبیله اشاره کرد که هزاران زائر به رم خواهند آمد.

پاپ همچنین یاد و خاطره‌ی سالو داکویستو، شهید نامدار کارابینیری و دارنده مدال طلای شجاعت نظامی که اکنون در مسیر قدیسی قرار دارد، را گرمی داشت و او را نمونه‌ای از «فداکاری تا پای جان» معرفی کرد.

این مراسم، نشانی بود از رابطه‌ی نزدیک کلیسا با نیروهای نظامی، و پیامی روشن از وفاداری، صداقت و خدمت به انسان‌ها در جهانی آشفته از خشونت و جنگ.

پاپ لئون چهاردهم در دوران اقامت تابستانی خود در ویلا باربرینی، با حضور در پایگاه نیروهای کارابینیری در کاستل گاندولفو، در مراسم عشای ربانی سخنرانی کرد. وی از نیروهای نظامی ایتالیا خواست که «در این زمانه‌ی جنگ و خشونت، به پیمان خود وفادار مانده» و با «قدرت قانون و صداقت» در برابر جرم و جنایت بایستند. در این مراسم، وزیر دفاع ایتالیا، گویدو کروسستو، و فرمانده کل کارابینیری، سالواتوره لونگو، نیز حضور داشتند. پاپ خطاب به آنان گفت:

«در برابر بی‌عدالتی‌هایی که نظم اجتماعی را زخمی می‌کند، به وسوسه‌ی باور اینکه شر پیروز خواهد شد، تن ندهید».

پاپ لئون چهاردهم به مناسبت هفتاد و پنجمین سالگرد اعلام مریم مقدس با لقب "ویرگو فیدلیس" به‌عنوان حامی مقدس نیروی کارابینیری، گفت:

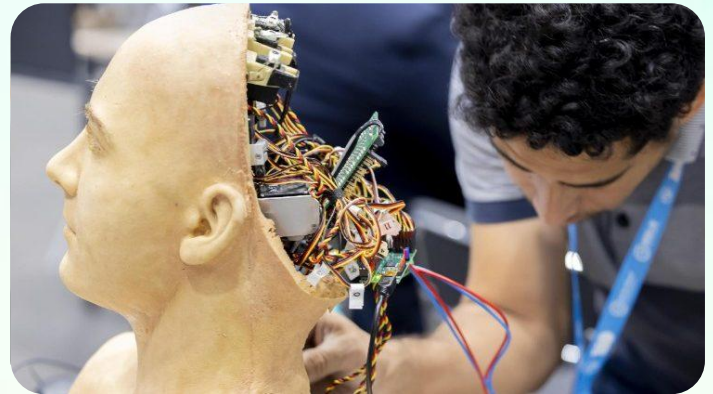
«در سال ۱۹۴۹، پس از ویرانی‌های جنگ، در دورانی از بازسازی اخلاقی و مادی، وفاداری مریم به خدا به‌عنوان الگویی برای وفاداری هر کارابینیری به وطن و مردم ایتالیا تعیین شد.»

سفر وزیر خارجه واتیکان به هند

اسقف اعظم پل ریچارد گالاگر، وزیر خارجه واتیکان (دبیر روابط با دولت ها و سازمان های بین المللی)، در جریان مراسم "Holy Qurbana" که روز ۱۵ ژوئیه در تریواندروم برگزار شد، مشارکت و سخنرانی کرد. این مراسم به مناسبت هفتاد و دومین روز بزرگداشت این کشیش برگزار شد که نقش کلیدی ای در بازگرداندن کلیسای سیرو-مالانکارایی به مشارکت با رم ایفا کرد. «لحظه ای از ایمان، اتحاد و به رسمیت شناختن میراث معنوی او» توصیف کرده است.

گالاگر تأملات خود را بر شخصیت گیوارگیز توماس پانیکاروتیل (نام اصلی مار ایوانیوس) متمرکز کرد؛ ابنیان گذار فرقه های "رهبان سرای بتانی" (Bethany Ashram) و "راهبه های تقلید از مسیح (Bethany Madhom)" او با وجود چالش های فراوان داخلی و خارجی، ۹۵ سال پیش تصمیمی شجاعانه گرفت تا جامعه سیرو مالانکارایی را به مشارکت کامل با کلیسای رم رهنمون شود.

دیروز پاپ لئون چهاردهم در پیامی به اجلاس ۲۰۲۵ سازمان ملل در مورد هوش مصنوعی که در ژنو در حال برگزاری است بر ضرورت یک "مدیریت هماهنگ محلی و جهانی فناوری های جدید" تأکید کرد.

با وجود تشخیص توانایی انجام وظایفی با "سرعت" و "بازدهی"، پاپ تأکید می کند که آنها نمی توانند جایگزین "قوه تشخیص اخلاقی" و غنای روابط معتبر انسانی شوند. به گفته پاپ، بشریت امروزه خود را بر سر یک "دو راهی" می بیند. از یک طرف، پتانسیل هوش مصنوعی، قادر به انجام وظایفی با "سرعتی باورنکردنی و موثر". از طرف دیگر ناتوانی آن در "تشخیص اخلاقی" و ایجاد روابط معتبر انسانی.

راهی که باید پیموده شود، "مدیریت هماهنگ در سطح محلی و جهانی" است که راهنمای توسعه فناوری های جدید بر اساس احترام به ارزش های معتبر اجتماعی باشد. چالش "متصل کردن خانواده بشری" از طریق ابزارهای مختلف به طور خاص در مناطق "روستایی و کم درآمد"، مهم است، در آنجا حدود ۲ میلیارد و ۶۰۰ میلیون نفر به اینگونه سیستم ها دسترسی ندارند.

اسقف اعظم گالاگر با تأکید بر ترویج «اتحاد در عین تنوع»، گفت که الگوی خادم ارجمند خدا نشان می‌دهد چنین اتحادی «هنگامی ممکن است که در عشق و حقیقت ریشه داشته باشد». در پایان، او یادآور شد که هر فردی فراخوانده شده است تا «سازنده صلح، معمار پل‌ها و شاهد انجیل» باشد، بی‌آن‌که فراموش کند که «وحدت حقیقی دربردارنده عدالت و شفقت برای رنج‌دیدگان است.

دیدار گالاگر از ۱۳ تا ۱۹ ژوئیه به طول می‌انجامد، دبیرخانه دولت واتیکان با اعلام این خبر افزود "هدف از این سفر تحکیم و تقویت پیوندهای دوستی و همکاری میان مقر مقدس و جمهوری هند است."

وزیر خارجه گفت: این تصمیم «لحظه‌ای تاریخی» نه فقط برای ایالت کرالای هند، بلکه برای کلیسای جهانی بود، چراکه «صرفاً یک عمل اداری نبود»، بلکه «بیانی عمیق روحانی و کلیسایی درباره وحدت همه مسیحیان بود که در شخص عیسی ریشه دارد.

گالاگر بر مفهوم اتحاد تأکید کرد و نمونه‌ای که مار ایوانیوس به نمایش گذاشت را چالشی دانست برای اینکه «فراتر از تفاوت‌هایمان بنگریم»، تا «زمینه مشترک ایمان به مسیح را بجوییم» و «در هر جا که او ما را هدایت کند در خانواده‌ها، کلیساها، مدارس و جامعه پل‌هایی بسازیم، آشتی و صلح را پرورش دهیم». او یادآور شد که وحدت حقیقی را نمی‌توان با زور تحمیل کرد، بلکه باید از «دل انجیل» برآید.

به گفته وی آموزه‌ها، زندگی و اعمال این «رسول اتحاد» حکمت جاودانه‌ای در خود دارند که می‌تواند راهنمای ما در زندگی روحانی و روزمره باشد. او، به‌عنوان شاهد ایمانی «پویا و دگرگون‌ساز»، در راه وحدت با چالش‌ها و مناقشات بیگانه نبود، اما «وفاداری خلل‌ناپذیرش به انجیل و وحدت کلیسا» نیرویی به او بخشید تا پایدار بماند.

اعتراض پاتریارک ها و رهبران کلیساهای اورشلیم به دولت اسرائیل خبرگزاری آسیا نیوز

حمله یهودیان شهرک های اسرائیلی به ساکنان دهکده مسیحی الطیبه

وب سایت واتیکان نیوز

خشونت های یهودیان شهرک های اسرائیلی در فلسطین
اکنون به ساکنان الطیبه، تنها دهکده فلسطینی کاملاً
مسیحی، ضربه زد .

الطیبه دهکده ای کهن است که در انجیل یوحنا از آن نام
برده شده، عیسی پس از رستخیز به آنجا پناه برد و جامعه
مسیحیان آنجا ریشه های بسیار کهنی دارند. سه کشیش
کلیساهای این دهکده از مقامات اسرائیلی درخواست کردند
تا مانع از خشونت های بیشتر یهودیان شوند.

گروهی از یهودیان شهرک های اسرائیلی حوالی قبرستان
مسیحیان و کلیسایی تاریخی مربوط به قرن پنجم، یکی از
کهن ترین اماکن مسیحی، را به آتش کشیدند. شهرک
نشینان یهودی همچنین مزارع کشت زیتون اصلی ترین
منبع درآمد این دهکده و کانال های آب را تخریب کرده و
مانع از دسترسی کشاورزان به زمین های خود می شوند.

به گفته این کشیشان حمله به این منطقه با هدف پیشروی
شهرک های یهودی غیرقانونی انجام می شود که با سکوت
ارتش اسرائیل همراه است. این سه کشیش از جوامع بین
الملل و کلیسایی درخواست اعزام افرادی برای مستند سازی
این خسارات شدند.

یک هیات از طرف پاتریارک ها و رهبران
کلیساهای اورشلیم به نمایندگی کاردینال پیتزبالا
متولی اماکن واتیکان در سرزمین مقدس و تئوفیل
سوم، به همراه گروهی از دیپلمات ها و خبرنگاران،
در بازدید از دهکده تاریخی و مسیحی نشین طیبه
در فلسطین به حملات ساکنان شهرک های
یهودی نشین به این دهکده و حمایت دولت
اسرائیل از مهاجمین اعتراض کردند.

در این بیانیه آمده است سیاست های دولت
اسرائیل در حمایت از اشغال، بدون تمایز به
مسیحیان و مسلمانان ضربه می زند. مقامات
اسرائیلی حضور و حملات ساکنان شهرک های
یهودی نشین علیه دهکده طیبه، محل پناه عیسی
پس از رستخیز، را تسهیل و یا حداقل تشویق
کرده اند.

به نوشته آسیانیوز، این اتهامات پاتریارک ها و
رهبران کلیساهای اورشلیم به سران کشور یهود
است. دولت اسرائیل و بنیامین نتانیاهو از خشونت
های حامی اشغال حمایت می کند.

پاپ بار دیگر خواستار آتش‌بس فوری در غزه شد.

پس از حمله اسرائیل به کلیسای کاتولیک

وبسایت واتیکان نیوز

رئیس کمیسیون اسقف‌های اتحادیه اروپا :

" نگرانی شدید درباره غزه "

وبسایت واتیکان نیوز

مونسینیور ماریانو کروچاتا، رئیس کمیسیون کنفرانس‌های اسقف‌های اتحادیه اروپا (COMECE)، نسبت به حمله اخیر به کلیسای کاتولیک خانواده مقدس در غزه ابراز اندوه و نگرانی عمیق کرد.

وی اظهار داشت هنوز دقیقاً نمی‌دانیم چه اتفاقی افتاده است، اما چنین اقداماتی درد ما را از گسترش خشونت تجدید می‌کند و ما را وا می‌دارد تا بار دیگر مخالفت قاطع خود را با هرگونه جنگ و درگیری مسلحانه ابراز کنیم. وی افزود که در شرایطی که منطقه پیشاپیش با رنج و خشونت دست‌وپنجه نرم می‌کند، این حمله ضربه‌ای سنگین به جامعه کوچک مسیحیان در غزه وارد کرده است. کروچاتا گفت: «در هر کجا که جنگ روی دهد، این شکست انسانیت و زخم بر کرامت انسانی است.

وی با ابراز همدردی با جامعه مسیحیان غزه گفت: «مایلم پیامی صمیمانه از همبستگی و نزدیکی به آن‌ها ارسال کنم و هم‌صدا با همه کسانی باشم که خواهان پایان جنگ و رعایت حقوق مردم فلسطین هستند».

این کمیسیون اعلام کرده است که تحولات جاری در غزه را از نزدیک دنبال خواهد کرد و به حمایت از هر ابتکاری که در مسیر صلحی عادلانه، واقعی و پایدار در سرزمین مقدس باشد، ادامه خواهد داد.

پاپ لئون چهاردهم پس از آنکه کلیسای کاتولیک خانواده مقدس هدف حمله نظامی اسرائیل قرار گرفت بار دیگر خواستار آتش‌بس فوری در نوار غزه شد.

رهبر کاتولیک‌های جهان از کشته شدن دو تن و زخمی شدن چندین نفر دیگر ابراز تأسف عمیق کرد. پاپ همچنین ضمن ابراز هبستگی روحی و معنوی خود را به کشیش گابریل رومانلی، که در جریان این حمله زخمی شده، و همچنین به جامعه مسیحیان این کلیسا ابراز داشت.

وی روح درگذشتگان را به «رحمت پرمهر خدای قادر» سپرد و برای شفای مجروحان و تسلی بازماندگان دعا کرد.

پاپ بار دیگر بر لزوم دستیابی به صلح تأکید کرد و امید عمیق خود به آغاز گفت‌وگو، آشتی و صلح پایدار در منطقه را ابراز نمود.

غزه، پیتسابالا: «هرگز مردم خود را تنها نخواهیم گذاشت»

وی تأکید کرد: «اکنون برای قضاوت یا تصمیم‌گیری نهایی زود است، باید دید دقیقاً چه اتفاقی افتاده و چه باید کرد، به‌ویژه برای حفاظت از مردم‌مان. طبیعتاً باید مطمئن شویم این‌گونه اتفاقات تکرار نشود. اما یک چیز قطعی است: هرگز مردم‌مان را تنها نخواهیم گذاشت».

این نخستین‌بار نیست که کلیسای کاتولیک در غزه هدف حمله قرار می‌گیرد.

در شب ۱۶ دسامبر ۲۰۲۳، در همین کلیسای لاتین واقع در محله زیتون شهر غزه، بمباران شدید ارتش اسرائیل، نه تنها به کلیسا آسیب وارد کرد، بلکه خانه‌های متعلق به راهبه‌های مادر ترزا و پنل‌های خورشیدی تأمین‌کننده برق نیز نابود شدند. در جریان آن حمله، دو زن - یک مادر سالمند و دخترش - هنگام خروج برای رفتن به سرویس بهداشتی، هدف شلیک مستقیم تک‌تیرانداز قرار گرفتند و جان خود را از دست دادند. در آن زمان حدود ۷۰۰ آواره در محوطه کلیسا پناه گرفته بودند و گزارش‌ها از «وحشت کامل» در میان ساکنان حکایت داشت. پدر رومانی نیز تأیید کرد که ترکش‌هایی به بخش‌های مختلف مجموعه اصابت کرده، اما خوشبختانه در آن حمله، هیچ یک از پناهجویان مجروح نشدند.

کاردینال پیر باتیستا پیتسابالا، پاتریارک لاتین اورشلیم، در گفتگو با رسانه‌های واتیکان، با تأیید گزارش مربوط به حمله ارتش اسرائیل به کلیسای کاتولیک خانواده مقدس در غزه که در آن کشیش کلیسا، پدر گابریل رومانی نیز زخمی شده است، گفت: ما هنوز اطلاعات کاملی نداریم، زیرا ارتباط با غزه به ویژه امروز بسیار دشوار است.

می‌گویند این حمله بر اثر اشتباه یک تانک اسرائیلی رخ داده، اما ما چیزی نمی‌دانیم؛ واقعیت این است که کلیسا مستقیماً هدف قرار گرفته است.

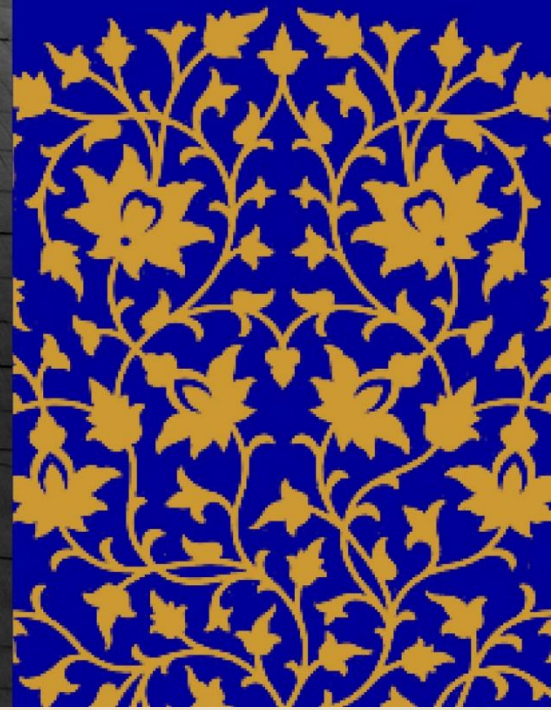
کاردینال پیتسابالا با اشاره به وضعیت بحرانی فعلی گفت: «در حال حاضر، برقراری ارتباط با غزه و کلیسا هنوز بسیار دشوار است، اما ما همواره در تلاش هستیم تا به هر شکل ممکن مستقیم یا غیرمستقیم به مردم غزه دست یابیم».

76

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee

Second Year | Issue 76 | 2025 July 18

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles, 57, 00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

